Ч. 2 (14.250). Львів, четвер 2. січня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Р. LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060, 148.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції 29-41. „ Друкарні і 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Концентрація італійських військ на островах Додеканезу.

ПАРИЖ, 1. 1. ПАТ. Кореспондент „Еко де Парі" повідомляє з Атен, що італійці зосередили на островах Додеканезу поважні війська, майже рівні загальному числу англійських ефективів в Єгипті. На островах Родос і Лерос сконцентрували 50 тис. вояків. Крім цього на Родосі італійці мають 80 гармат. У звязку з концентрацією італійських військ можна запримітити поважний рух турецьких військ на побережжі Анатолії, що лежить напроти Додеканезу. Італійці збільшують також дуже поважно число воєнних кораблів, стаціонованих у Додеканезі. Коли в листопаді італійці мали там тільки два кружляки, 12 контрторпедовців і 8 підводних човнів, то тепер мають там уже 4 кружляки, 17 контрторпедовців і 12 підводних човнів. Водночас зібрали в Додеканезі також 900 летунів і 250 літаків. Врешті італійці вибудували три радіостації та приготовили позиції для артилерії на Потмосі, Родосі та Леросі, де також мінами замкнули вхід до пристаней.

Програма нового еспанського уряду.

МАДРИД, 1. 1. ПАТ. Премієр Портеля Валядарес після засідання ради міністрів заявив, що метою уряду є пацифікація настроїв і відбудова краю. Уряд має лівореспубліканські тенденції. Ладу у краю придержуватимуть з цілою рішучістю. Справедливі змагання робітничої кляси найдуть підтримку

Італійці збомбардували щведський амбулянс Червоного Хреста в Абісинії.

АДДІС АБЕБА, 1. 1. ПАТ. Рас Деста повідомляє, що італійські літаки збомбардували відділ шведського Червоного Хреста та зовсім його знищили. Згинуло 9 шведів, членів місії та 23 абісинців, які їм товаришили.

Делеґат міжнародного Червоного Хреста в Абісинії вислав телеграму з протестом проти бомбардування місії до Женеви.

Підчас бомбардування амбулянсу шведського Червоного Хреста згинув увесь персонал амбулянсу з виїмком начального лікаря Гілляндера, який важко ранений та д-ра Сміса Гольма й доглядачки, що також ранені.

СТОКГОЛЬМ, 1. 1. ПАТ. Преса одноголосно висловлює обурення на італійців за бомбардування амбулянсу шведського Червоного Хреста в Абісинії. Щоденник „Ния Даглиґ Аллеганда" пише, що Італія порушила міжнародні поняття чести, які не позволяють нападати на цікого поза противником. Бомбардування шведського амбулянсу Червоного Хреста буде незмитою плямою на італійськім щиті.

„Геть з Анґлією! — Єгипет для єгиптян"!

Британський уряд візьме на увагу домагання Національного Фронту.

КАЇРО, 1. 1. ПАТ. Перед університетом студенти зорганізували вчора маніфестацію, використавши до того свято відкриття конгресу хірургії. Юрби студентів, що зібрались по обох боках головного входу витали делеґатів, що приходили на зїзд, окликами: „Геть з Анґлією", „Єгипет для єгиптян", „Геть з високим комісарем!". Поважніших подій не було, тому поліція не інтервеніювала.

У святі відкриття конгресу не взяв участи ні король, ні високий комісар.

КАЇРО, 1. 1. ПАТ. Високий комісар мабуть іще вчора передав зміст відповіді британського міністерства закордонних справ на меморіял національного фронту. Ця відповідь мабуть прихильна до египетських національних тенденцій. Британський уряд заявився за переговорами з египетським урядом, коли тільки дозволять на це обставини.

Смерть німецького амбасадора в Парижі.

Рібентроп наслідником?

ПАРИЖ, 1. 1. ПАТ. Німецький амбасадор у Парижі Роланд Кестер захорів кілька днів тому на бронхіт. У понеділок стверджено, що виявилось запалення легких. Хворого у дуже грізнім стані перевезли до американського шпиталю у Парижі, де він чергового дня помер

ПАРИЖ, 1. 1. ПАТ. „Парі Міді" подає, що кружляють поголоски, що на місце Кестера німецьким амбасадором у Парижі буде Ріббентроп. Ця номінація вказувалаб на те, що Гітлер хоче підкреслити, що на першому місці ставить питання можливих французько-німецьких розмов.

Повновласти для клайпедської директорії.

РИҐА, 1. 1. ПАТ. З Ковна повідомляють: клайпедський соймик у трьох читаннях ухвалив закон про повновласти для директорії. Цей закон дозволить директорії покрити видатки на адміністрацію до 31. 3. 1936., до якого то речинця мають опрацювати новий буджет.

Sygn. VI. 1. Pr. 252/35. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd okręgowy Wydział VI. 1. karny we Lwowie, w składzie: Wiceprezes S. O. Ł. Mazurki —jako przewodniczący, S. S. O. Dr. J. Locker i S. S. O. W. Boczar — jako głosujący, w sprawie konfiskaty Nr. 337 (14234) czasopisma pt: „Diło" z daty Lwów, dnia 17 grudnia 1935 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 252/35, — na posiedzeniu niejawnem w dniu 21 grudnia 1935 r., po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 17 grudnia 1935 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt: „Diło" Nr. 337 (14234) z daty Lwów, dnia 17 grudnia 1935 r., zawierającego w artykule pt: „Rozprawa za wbywstwo ministra Pierackoho", a). w ustępie od słów: „Obor. Szłapak" —do słów: „pacyfikacji", — b). w ustępie od słów: „taku" — do słów: „derżawy", znamiona zbrodni z art. 154. § 2 k. k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. — Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w §. 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862. Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863. t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. — Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów artykułu ma na celu szerzenie propagandy separatystycznej przez propagowanie haseł nacjonalistycznych. Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ustawy prasowej jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Przewodniczący: Ł. Malicki wr. Protokulant. J. Lorysiówna wr. Za zgodność: Janowicz kier. sekret.

Націоналісти, що не вірять у національну ідею.

Львів, 1. січня 1936.

„Львовскі Дзєннік Народови" у числі з 29. грудня полемізує з тезою одної зі статтей „Діла" про те, що на Великій Україні під ударами московського молота росте і кріпне міць української нації. Полемізує в цей спосіб, що не опрокидує ані одного арґументу „Діла", лише під своїм специфічним кутом погляду насвітлює історію російської та української революції і недавні визвольні змагання українського народу. Український нарід не доріс був до власної державности — ствержує орган львівських ендеків. І це йому вистарчає для того, щоб заперечити цілком тезу, що український нарід прямує до незалежности від Москви.

Не знають, а радше не хочуть знати старі ендеки про те все, що пережив український нарід за останніх 15 літ. Їм все здається, що нічого не змінилось хочби від 1920. року. Очевидно тим, що пустили в обіг найбільшу нісенітницю того роду, що українців — мовляв — видумав на злість полякам австрійський уряд, не поможуть ніякі переконування. Якщо нема українського народу з його віковічною культурою та державницькими традиціями, то справді не може бути й чуда національного відродження. А українці, особливо з Великої України, добре знають, що *таке чудо відродження дійсно було*, бож вони його особисто пережили. Та українська інтеліґенція, що вчилась по російських школах, що перейнялась була наскрізь російською культурою, що в більшости своїй на гетьмана Івана Мазепу дивилась очима Пушкина. Щож до народніх мас на В. Україні, то вони ніколи не були такі зросійщені, як інтеліґенція. Віками цілими на московсько-українському пограниччі жили побіч себе часто в тих самих селах росіяни й українці, та ніколи не зближувались до себе, не ріднились і не сходились по сусідськи. У 1917. році *на всіх величезних просторах України спонтанічно виникали по селах виключно українські школи* — і досі вони такими залишились. Українські маси ніколи не затратили у довгій політичній неволі свідомости своєї національної відрубности від москалів.

Якжеж мусіло переорати національну психіку українського народу відродження української держави в рр. 1917—18 та війни в її обороні! Навіть коли УНР закінчила збройну боротьбу з московськими большевиками, то на Україні ще повні два роки тривала масова селянська партизанка. А пізніше ніколи зі сторінок совітської преси не сходили згадки про боротьбу з „петлюрівською контрреволюцією". *Національно-політична свідомість на Україні все глибшала.* Хвильовий — український комуніст, кинув гасло про зірвання з культурою Москви. Скрипник, старий приятель Леніна, відвернувся від Москви і пережив трагедію, що звела його в могилу. Очевидно, *національний рух зростав і в ширину.* Тому почув світ про масове, перманентне нищення української інтеліґенції, про заслання на Соловки і Сибір, про масові переселення українців, особливо з Кубанщини, і вкінці про нечуваний голод на Україні в 1933. р., що його понад всякий сумнів свідомо викликали московські большевики своєю злочинною економічною політикою. Чейже

тому саме Скрипник скінчив самогубством! Чи ці всі явища так таки ні про що не свідчать?! Не може бути вимовніших фактів, що говорили би про боротьбу Москви з українською стихією, боротьбу безупинну і нелюдськи жорстоку.

Ця боротьба й дальше тріває. Все чуємо то про саботажі у колхозах, то про вбивства по селах агентів комуністичної влади, то про спори між большевиками в справі тактики щодо селянства, то про всякі зміни у цій політиці. Це все тому, що українська маса з її індивідуалізмом, який віками витворювався, не може без боротьби погодитись із касарняним устроєм колхозів, в якому людина стає нечеб складовою частиною одної бездушної машини. І *ми бачимо, що життя стало сильніше від комуністичної доктрини*. Большевики пішли на частинне розкріпощення людини і тепер самі піддержують т. зв. стахановський рух. Очевидно, стахановщину можна розглядати з ріжних точок погляду. Але безперечно є вона до деякої міри визволенням індивідуальности: робітник перестає бути машиною, що має працювати означений час за означену платню. Він з моментом стахановської системи може довільно працювати, при чому його платня тісно звязана з вислідами його праці. — Це визволення людини, що є додатковим небажаним для большевиків явищем стахановського руху, в дальшій своїй консеквенції скріпить і національно-визвольні змагання українців. Адже *чим сильніше почуття особистої гідности, тим більша мусить бути і національна свідомість людини*.

Зріст національної свідомости звязаний ще з одним явищем, якого хіба ендеки як правовірні католики, не можуть не признавати. У Совітах *все сильніше відроджується релігія*; боротьба з релігією потерпіла фіяско, що все виразніше зазначується. А чейже релігійний ренесанс мусить мусів сам собою зміцняти і національний ренесанс, бо релігійне і національне почуття — це нечеб два струмочки, що випливають з одного джерела. Ось у такий спосіб терпіння і страждання українського народу під московсько-імперіялістичним і безбожницько-комуністичним ярмом гартують його національну міць і скріплюють волю до волі.

Старі ендеки цього не хочуть признати і тим виявляють брак віри у власне „вірую". Комунізм у їх очах є могутній і непоборний на Великій Україні, але не є і не смів бути такий самий у Польщі. З другого боку, національна ідея, адептами якої і вони себе рахують, чомусь має спинитись у своєму переможному поході саме на границях з Совітами... У всій Европі, а навіть і світі, національна ідея тріюмфує і тільки на одній Україні вона безсила. То — що інше. Справді дивно, як може вдоволитись політична думка ендеків цим безглуздим поясненням. Особливо пікантне те, що саме таку магічно-кабалістичну формулку з 3-ох слів придумали якраз народовці того народу, який створив літературу, що чи не найсильніше з цілої світової літератури пересякнута національно-визвольними ідеями. Польські месіяністи справу визволення Польщі зробили складовою частиною світових плянів самого Провидіння. А буквально на другий день визволення Польщі польські ендеки так ґрунтовно про це забули, що повели свою внутрішню та закордонну політику всупереч своїй недавній святій вірі у силу національної ідеї. Справді, з дива не можна було вийти на вид такої *масової і щирої наруги* не тільки над національною вірою, але й над людською льогікою!...

І щойно тепер приходить отверезіння, а приносить його — на диво — молоді польські народовці. Далеко більше послідовно, ніж навіть польські соціялісти, признають вони за українським народом усе те, що дороге і для них самих. І власне тому, що жива і сильна національна віра в їх душах, могли вони сказати такі знаменні слова про українських націоналістів: „Хочби українських націоналістів уважати за горстку, то напняття жертвенности, посвяти і геройства тієї горстки таке велике, що його вистане не тільки до відродження, але навіть на створення народу".

Для цих благородних ентузіястів польської національної ідеї не улягає ніякому сумнівові, що *на Великій Україні кріпне воля до національного визволення*. А вязкою стала саме стара ендецька ідеольогія, оперта на вірі, що український нарід не є новочасною, повновартною нацією.

„Діло" у 1936 році.

У новому, 1936 р. „Діло" буде старатись якомога поширити гурт своїх закордонних і краєвих постійних співробітників та кореспондентів, щоб зробити газету цікавішою та більше ріжноманітною.

Крім оригінальних фейлетонів цілого ряду старших і молодших наших письменників, які маємо вже в редакційній теці, міститимемо теж переклади творів кращих західно-европейських письменників.

Зокрема помістимо довші, прецікаві спомини із побуту та праці в Америці відомого діяча о. ОЛЕКСИ ПРИСТАЯ, що стануть для читачів приємною несподіванкою.

Як безплатний додаток діставатимуть усі наші передплатники цілий рік ілюстрований літературно-мистецький двотижневик

„НАЗУСТРІЧ",

з редакцією якого ввійшло наше видавництво у порозуміння, щоб дати нашим читачам інтеліґентну та легку лектуру.

У звязку з цією новиною на висловлюване нераз бажання читачів замісць малого понеділкового числа „Діла" будемо видавати збільшене число недільне.

*

Крім цього у найближчих днях помістимо анкетний листок із списком 6 оригінальних українських і 6 перекладних творів, які маємо намір видати у 1936 р. і пустити між читачів по мінімальній ціні окремими книжками.

Головні лінії міжнародньої політики у 1935 р.

(Докінчення).

ДВА ОБЛИЧЧЯ СОВІТІВ.

Залякана розбудовою збройних сил Німеччини Франція перестає кокетувати ту останню та переходить беззастережно на радянофільські позиції. А всеж щойно 2. травня підписують обі держави пакт взаємної допомоги на випадок, якби одну з них заатакувала якась европейська держава. Значить цей пакт дає большевикам ґарантію лише проти Німеччини, не забезпечуючи їх зовсім від Японії; крім того він дещо загально сформульований та не передбачує автоматичної акції. Подібний пакт заключила два тижні пізніше з большевиками Чехословаччина.

Німеччина запротестувала проти франко-радянського пакту, вважаючи його суперечним із Льокарном. У Польщі теж приняли його холодно, тому Ляваль, щоб ослабити немиле враження, по дорозі у Москву вступив до Варшави.

Щоб забезпечити свого союзника перед німецьким імперіялізмом, французька дипльоматія не жаліла зусиль над здійсненням т. зв. східного пакту, та не зуміла зєднати для тієї ідеї Німеччини ні Польщі. Перша з них виявляла готовість приступити до східного пакту лише коротко — під загрозою Стрези, зрештою постійно підкреслює критичне становище до всяких ріжносторонніх пактів.

СРСР здобув уже собі деяке місце між европейськими державами, навіть Бельгія рішила навязати з ним дипльоматичні зносини (щоб поправити свій торговельний біланс), коли тимчасом учасники конгресу III. Інтернаціоналу в Москві видвигнули пляни революції в поодиноких капіталістичних державах. Уряди, що визнають С.Р.С.Р., приняли ту подію як грубий нетакт. Японія, Англія, Італія та Латвія вислали до Москви протест, а Злуч. Держави Америки загрозили навіть, що зірвуть дипльоматичні зносини. Комінтерн не обмежується до самих плянів — він поставив навіть свого французького союзника над берегом революції, а у грудні зорганізував революцію у Бразилії, та останнім виступом стягнув халепу: Уругвай, ствердивши, що револьту підготовили на його території, зірвав дипльоматичні звязки із СРСР.

Плян зближення між СРСР і Румунією викликав неприхильні настрої серед публичної опінії в Румунії.

БАЛТІЙСЬКА АНТАНТА

Питання безпеки західніх кордонів СРСР звернуло увагу світу на три дрібні балтійські держави. Ще минулого року, саме в часі, коли кружляли чутки про пляни німецького нападу на СРСР, заключили три малі республики бльок. З того часу їх представники відбувають часто конференції, узгіднюють свою політику в Женеві і домагаються місця в Раді та комісіях Ліги Націй.

З балтійських держав найбільш загрожена Литва — зі сторони Польщі та Німеччини. Зокрема від часу зближення між тими двома великими сусідами, погіршали литовсько-німецькі відносини на тлі виборів до директорії Клайпеди та політичних присудів над німцями.

НАД ДУНАЄМ.

Римський пакт мав поважний вплив і на Середущу Европу. Австрія вдоволена, що Франція й Італія поєдналися, щоб боронити її перед „аншлюсом", Мадярщина теж ставиться прихильно. Зате франко-італійське зближення викликало деяку тривогу у колах Малої Антанти, зокрема, коли у відповідь на проголошення загального військового обовязку в Німеччині, великі держави висунули для противаги плян дозволити на збільшення військ Австрії, Мадярщині й Болгарії. Туреччина використувала ситуацію, щоб висунути в Женеві домагання ревізії постанов льозанського договору про заборону фортифікацій над Босфором та Дарданелями. Піддтримав її однодушний СРСР; подібно стараються турки скапіталізувати тепер загрозу для Англії з боку Італії.

Останній рік сильно ослабив суцільність Малої Антанти. Чехословаччина та Румунія готові йти за Францією в її зближенні до Італії — це суперечить інтересам Югославії. Проголошення в Австрії дозвіл на поворот Габсбурґам і поголоски про реставрацію престолу хвилюють Югославію та Румунію. Чехословаччина вольоб здається реставрацію Габсбурґів, ніж злуку Австрії з Німеччиною, чого зовсім не бояться за інші члени Малої Антанти, прихильні для Німеччини.

При такій розбіжности інтересів не зае вигляда на франко-італійський проект „дунайського пакту", куди малиб увійти крім наддунайських держав — Італія, Німеччина і Польща, з умовиною не нападати на себе та не вмішуватись у внутрішні справи. Все-ж удалося представникам членів Малої Антанти приняти два однозгідні рішення: всіми силами противитися реставрації Габсбурґів та підтримувати ідею сідного пакту.

Югославія звільнилася від італійського натиску завдяки африканським клопотам Італії, зате Чехословаччина через своїх підданих польської народности має сильне напруження Польщею.

АБІСИНСЬКА КРІЗА.

Франко-італійське зближення відвернуло італійську експанзію від Тунісу, спрямовуючи її до Абісинії. У серпні Ліґа Націй виділила арітражну комісію, згодом конференція трьох великих держав, що урегулювали положення Абісинії договором з 1906 р. (Італії, Англії та Франції). Італія домагалася получення крізь Абісинію між обома своїми кольоніями та протекторату над рештою краю, коли Англія допускала лише менші спростування кордонів та господарські привілеї. Італія відкидає пропозиції комітету пятьох, вибраного Радою Ліґи у вересні; Рада передає справу комітетові тринадцяти.

Під загрозою італійської офензиви Абісинія проголошує мобілізацію — Італія використовує ту подію, щоб оправдати інвазію абісинської території; 3. жовтня вибухає війна. Комітет шести стверджує, що Італія почала війну, нарушуючи § 12. пакту Ліґи Націй, супроти чого 10. жовтня всі члени Ліґи з винятком трьох італійських сателітів (Австрії, Мадярщини та Альбанії) рішають застосувати проти Італії економічні санкції. 18. листопада санкції стають правосильні. Англія, боронячи своїх інтересів перед італійською експанзією, вміло зводить боротьбу на площу Ліґи Націй. Через те ставить у немиле становище Францію, якій дорога з одної сторони при-

иєнь Італії, з другої підтримка Льондону через Женеву. Коли у відповідь на нафтові санкції, Італія погрожує атакою на англійську фльоту, британський уряд висуває разом з французьким т. зв. паризькі пропозиції, що давалиб Італії чималу добичу, але під натиском публичної опінії мусить їх відкликати. Наслідник Гора — Іден, бере знову гострий протиіталійський курс, а на випадок італійського нападу запевнив собі поміч середземноморських держав.

ДАЛЕКИЙ СХІД.

Японія вихіснoвує те, що великодержави заняті африканською війною, щоб поширити свій стан посідання в Азії. В січні обсадила вона провінцію Джеголь, у червні примусила китайські війська покинути Гопей, у жовтні проголосили на окупованій території монгольську державу. У грудні поширився — під японським впливом — автономістичний рух у північному Китаю. Не маючи змоги його зліквідувати, нанкінський уряд увійшов у переговори з токійським, що може піддати ввесь Китай під японські впливи.

* * *

Події такі важні, як революція Венізельоса та реставрація монархії в Греції (на основі плебісциту з 15. листопада) або ліквідація конфлікту між Парагваєм і Болівією (протоколом у Буенос Айрес 12. червня), не звертають на себе більшої уваги на тлі італійсько-абісинської війни.

Цей рік принесе її розвязку, що залежатиме головно від того, чи Злуч. Держави прилучаться до санкцій та чи британська дипльоматія зуміє відтримати так майстерно збудований протиіталійський фронт.

М-р Богдан Галайчук.

Розправа за вбивство міністра Перацького.

Докінчення двацятьсемого дня розправи.

ПРОКУРАТОР ПРО РОЛЮ БАНДЕРИ.

Цей Новий, другий псевдонім його „Юг“, приїхав до Праги, щоби уладити якийсь вчинок у Варшаві. Бандера є заступником нового і то тоді, коли виконують напад у Городку Яг. Наслідком невдачі цього нападу і тому, що за кордоном повело організаційне слідство, Новий уступає, а Бандера перебирає його обовязки як краєвий провідник. На цьому становищі остає до арештування, себто до 14. червня 1934. З ухвал віденського конгресу виходить, як високо в організаційній єрархії не лише краєвий, але і соборний стоїть провідник. В ухвалі в. з. характеристика провідника сказано, що краєвий провідник знає межі сили і наслідки своїх прав, знає устрій і навальник організації та становище ОУН в політично-суспільній дійсності української думки супроти ворожих сил, провідник тямить, що стоїть на видному місці, ввесь під вогнем допитливих очей, кожний його рух слідять. Він самостійний. Щож бажає провідник? Вдержати у своїх руках провід якнайдовше (заспокоювання амбіції), бажає не дарувати нікому, коли чимсь провинився, хоч би жорстоко, щоби не полюдськи. Провідник хоче удуховити свою працю творчим поривом людини, яка хоче її рости якнайвище.

Хто був якийсь час заступником провідника, опісля виконуючим обовязки провідника, а вкінці самим провідником, цей певно виконував усі умовини та достосувався до цих ідеалів. Це „Лис“ — Бандера. В 1932 році на конференції делегатів ПУН-у і Бази Бандера брав в нарадах дуже діяльну участь. На цій конференції ухвалили, що кожний референт відповідає за свою діяльність перед краєвим провідником, а провідник відповідає за діяльність референтів і за виконування вказівок перед головою ПУН-у Коновальцем. Отже в краю себто в Польщі провідник є найвищим зверхником. Повстала одна влада і то влада провідника, а не влада краєвої екзекутиви і провідника. Краєва екзекутива часом ухвалювала і з її голосом числилися, але її склад залежав від провідника, який теж наглядав над її діяльністю. Вже то вистало би, щоби Бандері приписати все те, що ділося в організації ОУН за його урядування і щоби признати, що є причиновий звязок між його особою і всіми тими нераз трагічними наслідками, які в тому часі виявлено. І так у січні 1933 р. був атентат у жидачівськім повіті, стрілянина до Куменюка, в квітні напад у Крочині, атентат Нича на Цесельчука, в серпні невдалий атентат на куратора Ґадомського, за який теж відповідає Бандера. В актах Сеника є документ, в якому неназвана людина повідомляє, що стрінулась десь на кордоні з Бандерою, який здавав звіт з протишкільної акції. Тоді теж заявив, що у звязку з тим пробували виконати атентат на куратора Ґадомського. Тут його звязок є безпосередній. Далі прокуратор пригадує атентат на большевицький консулят. Тоді Бандера доручив Лемикові, щоби дався вловити і щоби вияснив у суді, чому ОУН виконала атентат на представника СССР. Намагане вбивство Косособудського, вбивство Бачинського і приказ, який дав в останній хвилині Підгайному вбити якогось гімназійного ученика за звязки з поліцією. Далі приказ у справі вбивства дир. Бабія. Справді підс. Бандеру опісля арештували, але розгонове коло було в русі і дир. Бабія вбили. Врешті намагання підготова до атентату на воєводу Юзевського, всі пляни нападів на пошту і банки — все те є ділом Бандери. Бандера, як зізнають про це всі товариші, мав спеціяльний вплив. У цьому 23-літньому, напів дитині бачимо часом, говорив прокуратор, що ми є близько якоїсь патольогії. Це найбільше зворушливе. Щож торкається його ролі у справі вбивства мін. Перацького, Підгайний зізнав, що саме Бандера намовив Мацейка до подорожі до Варшави, щоб убити мін. Перацького. Револьвер, з якого убили Бачинського, дістав Мацейко. Цей факт потвердив інститут судових експертиз. Це теж доказ, що Підгайний говорить правду. З інших оповідань відомо, що Мацейка вислав до Варшави Бандера, який дав теж йому фальшиві документи. Врешті відомо, що до цього вбивства йшла підготова вже від 1933 р. Це виконував Лебедь-Дзецко, який оглядав фотографії, слідкував за ходом життя, бо вже тоді рішено виконати атентат. Тоді Бандера опікувався Лебедем. Малюца на приказ Бандери виїздже приготовляти „хати“. І тут експертизи, зізнання взаїмно згоджуються і взаїмно вяжуться. Бандера завинив теж намовлюючи і допомагаючи Мацейкові. Відомо теж, що Бандера був провідником до тієї хвилини, як також проводив у вязниці і писав поклики на книжках та їдунках. Це не тільки провідник, але один з найбільших виновників убивства мін. Перацького, який цілу організацію змонтував, зорганізував і вкінці причинився, що діяла знаменито і виконала своє

ВИКЛАД ЗАСАД КОНСПІРАЦІЇ, ЯКИХ НЕ ПРИДЕРЖУЄТЬСЯ ОУН.

Опісля прокуратор обговорив ролю підс. Підгайного, якого обвинувачують за те, що був боєвим референтом і одним з головних помічників убивства мін. Перацького. Підс. Підгайний заявив, що зовсім не хотів відривати полуднево-східних воєвідств ні не знав, яким міністром був мін. Перацький. Чи це найбільша хитрість, обєднана з невеликою відвагою, чи теж нечуване убожество думки. Здається, що в одному і в другому випадку є деяке убожество, убожество віри. Прокуратор простує при цій нагоді акт обвинувачення, що підс. Підгайний не має 31 років, але щойно за кілька днів матиме 30 рік. Про цього підсудного — заявив прокуратор — ходить легенда, що в 1926 р. „зробив“ куратора Собінського разом з Романом Шухевичем — і що виконав це по геройськи. Псевдонім підс. Підгайного був „бик“, арештовано його 14. червня 1934 р. напередодні убивства мін. Перацького. При ревізії забрали багато компромітуючих річевих доказів і тому то Підгайний так поводився у слідстві. Поліція забрала при ньому 40 револьверових набоїв калібру 9 мм., між ними 38 з обрізаними кулями, „саперську інструкцію нищення“, яку — як запевняє — дістав від Бандери. Між річами Підгайного є теж леґітимація Романа Шухевича, записник з дописком „відізд зі Львова до Варшави“, з поданням години. Чомуж так цікавився Варшавою? Вкінці є т. зв. „кличка“, себто бібулка, на якій є обговорені теж організаційні стрічі. Підгайний признає, що в Данцігу належав до військової організації, працював на військових курсах і був секретарем організації в Данцігу. Коли Коновалець був у Европі, тоді до Львова вислав саме Підгайного. Підгайний згадував теж у слідстві про доставу ртути, аршеніку і скорострілу, про свою ролю у звязку з атентатом на куратора Собінського і вже тоді згадує про Бандеру, який видавав йому прикази. Зі зізнань Малюци і Спольського та з цілої низки познак і доказів виходить ясно, що Підгайний обєднував боєвий референт. Сам признає, що брав участь у замаху на большевицький консулят, на Бачинського і Косособудського і що давав деякі вказівки у справі вбивства дир. Бабія. Зізнав теж, що їздив до Луцька, щоби „дати традицію“ для Волині, себто щоби підготовити атентат на волинського воєводу. Заперечив рішуче, начеби був боєвим референтом. Здогадувався, що ним не був, хоч мусів складати рахунки з грошей організації перед Бандерою. Крім того не брав участи в засіданнях екзекутиви. Прокуратор пригадує, що інструкція заборонила боєвому референтові деконспіруватись навіть перед членами ОУН. Справді це ще не вирішує питання чи Підгайний був боєвим референтом, але в кожному випадку те, що каже Підгайний, дає дуже мало. Зрештою тут не йде про степень Підгайного, але про його вчинки. Отже вже Спольський зізнав, що віз вибухові матеріяли від Карпинця для особи з псевдонімом „бик“, себто для Підгайного.

Знаємо від Мигаля, що Підгайний мав звязок з вибуховими матеріялами нпр. у справі консуляту, бомби під кріслом Косособудського у кіні і в друкарні Яськова. Підгайний не хоче до них признатися, таксамо, коли йде про револьвери на Косособудського і Бачинського. Фактично Підгайний сам розділював револьвери. Не згадує, що мав доступ до маґазинів революційної зброї, якщо вже не більших на провінції, то в кожному випадку менших у Львові. Щож торкається справи вбивства мін. Перацького, то тут щойно виходить на верха ціла нещирість Підгайного. Прокуратор звертає увагу на недоречність оборони Підгайного, який заявив, що не знав, про який тут йде атентат. Сам Підгайний признає, що на 1—2 місяці перед атентатом Бандера оповідав йому, що закордонний провід домагається від бази, щоби похвалилася більшим чином і що підготовляється більшу справу. Бандера знав причини цього. Від Підгайного зажадали людини, рішеної на все і зброї. Це зовсім певне. Одночасно Підгайний вдержував звязок з тими, які діяли перед убивством у Варшаві і це є найхарактеристичніше. Мигаль виявив, що на доручення Підгайного у перших днях червня 1934. р. вислав до Варшави лист з часописною вісткою, що мін. Перацький є на інспекції у Галичині. Насувається здогад, що скоро мін. Перацький був у Галичині — а відомо, що виїзди на інспекцію відбуваються без розголосу — то Лебедь міг у першій хвилині не знати про неприсутність у Варшаві мін. Перацького. Тому треба було його повідомити, щоби не заражувався. Це видається найльогічніше.

Якби хтось скевав, що це було першим нерозвагою, всупереч усім засадам конспірації — прокуратор дає таку відповідь. Обсервуючи ОУН не треба від тих людей постійно ждати доказів, що є добрими конспіраторами. Ось кілька прикладів: Карпинець був людиною, яка зладжувала бомби й одночасно перевозив літературу. Чи-ж так виспеціялізовану людину не слід тісно відме-

жувати від усіх інших завдань і берегти найбільшою тайною від усяких контактів, до того ,,прикордонних, залізничих і транспортів? А далі, чи це доцільне, щоби провідник Бандера безпосередньо стрічався з Карпинцем? Не зважаючи на неосторожність, цей лист має важне значіння. Підгайний не хоче признатися, хто дав йому приказ. Раз заявляє, що це Бандера, пізніше Долинський, бо здогадувався, що він є за кордоном. опісля знову змінив фронт. Малюци зізнав у справі контакту з Лебедем, коли цей приїхав до Львова в 1934. р. Малюца, який не мав причини обтяжувати послідовно Підгайного тричі зізнав, що Бандера приказав йому звести Підгайного з Лебедем, хоч знав, що Підгайний заперечує. Вкінці Малюца потвердив це на розправі. Вкінці прокуратор пригадує, що до засуду Підгайного вистане факт, що він дав Мацейкові револьвер для атентату. Зрештою байдуже, чи Підгайний здавав собі справу, що саме вбють мін. Перацького. Вистане, що Підгайний знав, що вбють людину, а це вичерпує знамена злочину зі статті 225. к. з.

ОСТОРОГА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.

З власних зізнань Малюци — заявив прокуратор — виходить, що він належав до ОУН від кінця 1931. р. або від початку 1932. р. Малюца мав псевдоніми: ,,Крук", ,,Емір", ,,Чорний" та інші яких не виявив. Його організаційна карієра починається по виїзді Іртена у травні або в червні 1932. р. В актах Сеника згадується що по виїзді Іртена з краю залишиться інша, енергійна людина на його місце. Цією енергійною людиною був Малюца. Сеник писав до Коновальця, що Малюца виявляє великі теоретичні здібности. Два роки був організаційним референтом, себто займав одно з найважніших становищ у краю, бо мав безпосередній нагляд над цілою організаційною сіткою. Коновалець теж — заявив прокуратор — зачинав свою карієру в УВО від становища організаційного референта. Малюцу ,,всипав" Опольський. Його арештували у звязку з убивством дир. Бабія. Сам він признається, що приготовляв атентат на воєводу Юзефського і приготовав убивство дир. Бабія. Словом, був не пересічним членом організації. Чому Малюца склав тут такі заяви?

Мусимо відкликатися до його власних вияснень: ,,Коли прийшло вбивство мін. Перацького — сказав Малюца — і я найшовся в арешті, я зорієнтувався, що у звязку з цим убивством польська влада енергійно буде пошукувати вбивників. Тому напевно підчас слідства багато невинних людей буде сидіти у вязниці. Отже чи не є слушно, щоб кілька людей, які є вбивниками покутувало, а інші невинно не терпіли". Не можна проглянути Малюцу наскрізь і оцінити, чи ці мотиви є правдиві — заявив прокуратор. — Але не маю ніякого доказу, що говорив би проти цього. Внески, до яких доходить прокуратор, є дуже сутні для долі неодного з підсудних. Прокуратор каже, що Малюца виявив участь ріжних підсудних, але тільки як участь у розвитку подій, а не як їхню вину. Все, що він зізнав, тримається фактів, а не свідомости цих людей. Чи говорить про Рака і Зарицьку як про тих, що відіграли деяку ролю, всетаки не пересуджує, що ці люди сповняли свою ролю свідомо, нераз навіть просто перечить. Йому ішло тільки про те, щоб признавши вчинки деяких людей, обмежити їх відповідальність. Одночасно дбав про те, не зважаючи на свою правдомовність, щоб ті люди завжди ще мали оборону. Зате Мигаль не щадить себе і Мацейка, бо він є безпечний.

Опісля прокуратор зазначує, що багато скористав із зізнань Малюци про Мацейка і наводить докази, що в подробицях про Мацейка, Малюца говорив правду. Всі подробиці атентату, м. і. справу бомби міг знати Малюца тільки від Мацейка. Але слід підкреслити, що тільки величезна частина зізнань Малюци про атентат на міністра є правдива. Є теж речі недосказані і скриті.

Щож торкається ролі Малюци прокуратор зазначує, що осінню 1933. р. Бандера доручив йому, щоб поїхав до Лебедя до Варшави і довідався, чи він не має яких побажань. Малюца мав теж зорганізувати ,,хати" у Познані і в Любліні. Малюца знав про підготову до атентату на мін. Перацького. Доказ цього, що Лебедь показував йому у Варшаві фотографії прем. Єнджеєвича і мін. Міхаловського. Сам зрозумів тоді, що йде про боєву розвідку. Тоді теж говорилось про людей вищого ступня, напр. про радника Івахова, про якого Лебедь сказав: ,,Знаю, де живе; знаю, що живе з сином і що доступ до нього легкий".

Зі своєї подорожі Малюца здає звіт Бандері, опісля висилає гроші Лебедеві. Експертиза устійнила, що було два переказы. Малюца впевняє, що висилав тільки раз. Першого переказу, вислало(?) го перед виїздом до Варшави, Малюца не хоче взяти на себе, бо це ствердило би, що він знав уже про побут Лебедя у Варшаві раніше. В 1934 р. Лебедь приїздить до Львова. Малюца признає, що вдержував звязок з Лебедем при допомозі Бандери і звів Лебедя з Підгайним. Лебедь говорив йому тоді, що закордонний провід наказав перейти від експропріяційних актів до ,,мокрої роботи". Малюца знав, що Лебедь їде до Варшави і що Бандера шукає помічника для нього. Опісля заявив судові, що не знав, що все те стояло у звязку з атентатом на мін. Перацького. Це неправдоподібне. Прокуратор пригадує розмову з Лебедем у Варшаві при огляданні фотографій. Малюца не згадав прізвища мін. Перацького і сказав, що інших прізвищ не тямить, але таких прізвищ не забувається. Вина Малюци є абсолютно доказана як щодо участи в організації так і щодо помочі в убивстві мін. Перацького. Крім цього Малюца відіграв ще дуже активну ролю при облегчуванню втечі Мацейка, але це зі загальних причин не підлягає карі, бо як був помічником, то справді міг у власному інтересі безкарно, згідно з карним законом, облекшити втечу головному свідкові своєї вини. Вкінці прокуратор підкреслює, що Малюца, не маючи вже оборонця, склав деякі вияснення, в яких були дуже щирі і дуже трагічні нотки. Мав він цивільну відвагу звернутися до всіх молодих українців у Польщі й поза Польщею з осторогою, покликуючися й закликаючися на власні терпіння і на власний досвід. Тому панове судді про цю його заяву ви не забудете, бо була вона дуже чесна й чисто людська.

НАЙСИМПАТИЧНІШИЙ ПІДСУДНИЙ.

Прокуратор обговорюючи ролю підс. Карпинця підкреслює, що це один з тих підсудних, який втішається найбільшою симпатією. До ОУН, як сам каже, вступив літом 1933 р. Не хоче виявити, хто втягнув його і взагалі не хоче виявити та не виявив ніякого прізвища. В актах Сеника є про нього згадка. У квітні 1928 р. затримала його поліція у Львові. Прокуратор каже, що ролю Карпинця можна обхопити кількома словами, бо все є вже надто висвітлене ретортами і тим цілим приладдям, що несе людям смерть. Підс. Карпинець є студентом хемії. Як стверджує письмо університету іспитів не здавав. Карпинець каже, що не мав грошей. Але коли його арештували мав 102 зол. В документах Сеника є згадка про те, що саме від 1931 р., себто від року, коли Карпинець зголосився у Кракові, організація видавала багато грошей, щоб створити лябораторію, щоб могти продукувати вибухові, може навіть отруйні засоби. Це дає багато до думання. Карпинець запевняє, що у винаходах шукав заспокоєння своєї цікавости. Не хочу виключати тієї можливости, що щось з особистого замилування було у праці Карпинця, але в кожному випадку роля Карпинця, як хеміка і піротехніка не обмежувалася до тієї одинокої бомби, бо ми чули про інші вибухи: напр. у друкарні Ясськова. Бомбу віз теж Спольський та Івасик. Приготовано теж бомбу на Коссобудського і була якась валіза у совітському консуляті. Опісля прокуратор вертається до одної подробиці з розправи. Це не є важне, чи ампулка у варшавській бомбі була нерухома та чи мали її здавити рухомим толоком, чи може була причіплена до толока і мала бути розбита ударом. Але не погоджуюсь, що бомба не була призначена до вбивства міністра чи когонебудь, лише нібито мала бути димовою заслоною, щоби ніхто не міг зловити втікача. Така теза є суперечна з опінією знавців, що бомба мала велику вибухову силу і тому по думці статті 225 к. з. є байдуже, коли мала вбити, чи при нападі, чи при відвороті. Ту бомбу вжито на мін. Перацького. Про це згадує свідок Зайонц, що бачив перші кроки Мацейка та його приготову. Треба памятати, що Мацейко говорив до Малюци те саме, що натискав бомбу, але не чув, щоб у ній щось зі[...]лося. Підс. Карпинець говорив, що він зладив цю бомбу тільки частинно. Виконав тільки зовнішню конструкцію і частину запальника і ампулкою. В опінії знавців є доказ, що підс. Карпинець зладив цілу бомбу. В Карпинця найдено безліч записок, які торкаються хемічних сполук і такого ділання, що його мала варшавська бомба. Графольоґ зізнав, що це записки Карпинця; знову хемік-знавець Дзевоньський на основі тих записок каже, що Карпинець працював над такою субстанцією, яка є у варшавській бомбі. Карпинець мав псевдоніми: ,,Циган" та ,,Ізидор"; як це зізнав св. Спольський, якому можна у цій справі вірити, бо у ньому 1934 р. найдено в Адріяновичівної бомбу і піротехнічну інструкцію, підписану ,,Ізидор". В яких умовинах і з якою свідомістю Карпинець дав цю бомбу і навіщо? Не маю доказів те, що Карпинця попередили, що ту бомбу мають вжити на мін. Перацького. Прокуратор певняє, що Карпинець знав, що бомба призначена на людину. Чи бомба ріжнилася, чи продувала інші піротехнічні продукції Карпинця. Вона була цілком відмінна. Ця бомба була того, щоб вбити людину, в інших ходило про експльозію. З виснень Карпинця виходить, що він признався до її виконання і що згадані частини бомб виконав на приказ ОУН. Вина Карпинця доказана. Чи атентатчик мав [...] бомби, чи вона експльодувала, чи це для провини Карпинця байдуже.

ГОЛОВНИЙ ШЛЯХ У ПЕРЕПАЧКОВУВАННІ ЛІТЕРАТУРИ ОУН.

Опісля прокуратор згадує про приятеля Карпинця — Миколу Климишина, яких ді[...] до багато річей. Оба вони займались перепачковуванням нелегальної літератури ОУН [...] Польщі, хоч може Климишин займався біль[...] цією справою. Шлях на Краків був дуже ва[...]ний для масових транспортів. Прокуратор пр[...]гадує виїзди Карпинця і Климишина разом з [...]одинцем до Тешина і їх поворот з кошами [...] валізами. Через Краків виїздили на ріжні конференції, туди їздили теж курієри і звязкові. Скрізь є там діяльність Климишина і Карпинця, хочби тільки пригадати сфальшування легітимацій на прізвище Іванека або підпис Чемер[...]ської на поздоровлення до Карпинця. Вони вдержували теж контакти зі Спольським [...] Стецьком, члени екзекутиви бували у них, [...] квітні навіть сам провідник Бандера. Це ствердили поліційні агенти. Але знаємо теж, що Бандера не тільки в квітні був у Кракові; був теж у травні і то по виїзді Лебедя до Варшави, себто після 15 травня. Інформатор інспектора Хо[...]ранського виявив, що контакт Климишина сягав аж до Барановського і Щіборського, який є організаційним референтом Проводу ОУН. Врешті зі зізнань Спольського та інших свідків виходить, що Климишин був кольпортером всієї літератури.

Псевдонім Климишина був ,,Непоборний". Він не сказав ні слова у слідстві і на процесі, але річеві докази перемагають. Одначе Климишин не обмежився до ролі кольпортера. [...]сервація виявила, що він вдержував постійний контакт з Карпинцем у справі виробу бомб. Всякі транспорти бомб і кореспонденція у [...] справі та виїзди курієрів переходили через [...]ки Климишина, який був немов би [...]ним оп[...]ном. До нього сперші спрямовували, а він [...] йно до Карпинця. Врешті Климишин помагав при зладжуванні бомби на мін. Перацького. [...]після прокуратор пригадує приїзд Лебедя [...] дані частини бомби зладжено найвище на [...] Варшави до Кракова в днях 30 травня 1934 р. [...] про його стрічі з Климишином, який завів Лебедя до хати Карпинця. Незабаром Климишин виходить з дому до аптеки Ґожковського і [...]тається з малою пачкою в руці. Агент негайно устійнює, що в цій пачці було 5 дкг. калізальціум. Приїзжий сидить у помешканні Карпинця довго, опісля виходить з Климишином [на] обід. Потім вертається і залишається вже у Карпинця. Опівночі виходять з помешкання Карпинця тільки Климишин і приїзжий з течкою.

Докінчення промови прок. Железн[...] про інших підсудних подамо завтра.

Конкурс „Діла" на економічні статті.

Завдяки нашому американському землякові ... В. Тихому наша Редакція має змогу розписати

НОВИЙ КОНКУРС
на економічні статті.

Тема:
В якій господарській ділянці зосередити наші сили, щоб двигнути український нарід з теперішнього положення?

Цим разом нагороджених буде
10 статтей,
а саме:

1. нагорода . . . . 10 ам. дол.
2. — 5. нагорода по . . . 5 „ „
6. — 10. нагорода по . . . 3 „ „

Засадниче домагання: річевість.

Розмір конкурсової статті не повинен переходити розміру нормальної газетної статті (до 300 рядків). Бажано, щоб писані вони були машиново.

До оцінки конкурсових статтей запрошені будуть наші економічні теоретики і практики. Склад жюрі оголосимо небавком окремо.

Статті просимо надсилати в ковертах із зазначенням на них: Стаття конкурсова. Правдиве прізвище автора повинно бути в окремій меншій коверті, яка буде відчинена після оцінки статті.

Останній речинець — 29. лютого ц. р.

Напередодні европейської війни?

Італійська преса недвозначно натякає про приготування деяких держав Европи до війни. До війни пруть усі ліві партії Франції. Воєнні настрої ампліфікувалися після упадку пропозицій Гора-Лявааля. Італійська преса пише прихильні заввагі про заходи Лявааля у справі полагоди італо-абісинського конфлікту.

Преса зазначує, що пропозиції Гора-Лявааля впали ще перед зібранням великої фашистівської ради, ще перед промовою Мусолінія у новому місті Понтія. Виходить, в Европі поширилась вістка, що причиною невдачі згаданих пропозицій були промови Мусолінія. Італійська преса зазначує, що це неправда.

„Іль Пополо д' Італія" з 24. XII. ц. р. у своїй передовиці ще й таке каже: „Ще перед повідомленням Риму про пропозиції і перед висуванням їх у Парижі, вимагали від деяких середземноморських держав вже від 8. XII. їти війною проти Італії, яка заявила, що не хоче брати відповідальности за поширення конфлікту на Европу. ...І як можна вияснити морську мобілізацію Британії на Середземному Морі?.. І як Женева не дала своєї згоди на мобілізацію, то на підставі яких засад *вимагається* негайного поширення мобілізації й на інші середземноморські держави?"

З цих недоговорених питань можемо легко догадатись, що Анґлія, натискаючи на середземноморські держави до виступу проти Італії, хоче примусити Італію до уступчивости.

Цікаве і те, що в Парижі всі національні організації та колишні комбатанти виступають проти війни. Також заявляються проти війни й інші праві організації всієї Франції. *М. З.*

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльоків Р. Ш.

Висвистали ґен. Кондиліса.

АТЕНИ, 1. 1. ПАТ. Коли ген. Кондиліс виголошував виборчу промову в Серффес у Македонії, його висвистали. Тому Кондиліс перервав свій обїзд і вернувся до Сальонік.

Рай для безробітних.

МОНТРЕАЛЬ, 1. 1. ПАТ. Місто Хельнефорд у пров. Онтерію вибрало міську раду, до якої війшли самі безробітні, що беруть підмоги. Підмог не бере тільки майор міста.

У звязку з тим канадійська преса зазначує, що найбільше безробітних, які брали підмоги мала Канада в лютім 1935, бо аж 1,230.000, тепер з підмог для безробітних живе 1,100.000 осіб, значить більше, як одна десята населення. Одне тільки місто Монтреаль видає місячно 1,366.225 долярів на допомоги безробітним.

„Все вперед за мир, честь і силу нації".

Новорічний приказ Гітлера до армії.

БЕРЛІН, 1. 1. ПАТ. З нагоди Нового Року, канцлер Гітлер видав приказ до армії, в якім заявляє: Вирішний рік в історії німецької армії за нами. Німеччина знову вільна й сильна. Гасло на 1936 рік таке: „Все вперед за мир, честь і могутність нації".

Відозви подібного змісту видали теж мін. війни ген. Бльомберґ, мін. летунства ґен. Ґерінґ, адмірал Редер і ген. Фріч.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

СОЮЗ ГІТЛЕРА З ЯПОНІЄЮ ПРОТИ КОМУНІЗМУ?

ВІДЕНЬ, 1. 1. ПАТ. На доручення Гітлера відбуваються мабуть тепер у строгій тайні німецько-японські переговори у справі військового союзу та взаїмної помочі. Цей союз має на меті в першу чергу співпрацю у ділянці поборювання комунізму.

Франція відмовилась видати Макса Брауера.

ПАРИЖ, 1. 1. ПАТ. Французька влада відкинула внесок німецького уряду у справі екстрадиції Макса Брауера, колишнього члена німецької соціял-демократичної партії, колишнього бурмістра Альтони, колишнього пруського сенатора та кол. делеґата Ліґи Націй у Китаю.

УРУГВАЙ ОГОЛОСИВ АМНЕСТІЮ.

МОНТЕВІДЕО, 1. 1. ПАТ. Уряд оголосив амнестію для політичних вязнів.

П. БОНДІ.

Образ незнайомої.

I.

Було це маленьке замріяне містечко, куди одного вечора приїхала Хуанта. Все дихало тут спокоєм, миром і Хуанта, що мала повні вуха та очі краси із давньої Европи рішила зупинитись тут на кілька днів, заки знову пірне у круговорот музеїв, бібліотек, концертів і театрів. Приїхала Хуанта з далекого Ріу де Жанейру і як молода, енерґійна дівчина вміла виборoти собі у своїх батьків дозвіл, що помандрує по Европі кілька місяців сама.

Змінила одяг, причесалась і вдоволена пішла поблукати старими вуличками містечка, захоплена його простотою. Сама вона мала в собі дещо з тої екзотичної краси та справжньої елеґантности, що приневолювала прохожих у такому середовищі обертатись за нею. Зупинилась перед одною каварнею, сіла на терасі і дивилась, як пливе юрба ділових людей, що квапляться і прохожуються з нудьги. Недалеко від неї сидів, спочатку нею незапримічений, пристійний молодець, що вдивлявся в неї, якби здивований. Коли вона замовила щось у кельнера ломаною німецькою мовою і він не міг цього ясклід зрозуміти, молодець вмішався тоді у розмову і чемно переклав кельнерові її бажання.

Так почали вони гутірку. Коли Хуанта сказала, що хотіла б оглянути таку чудову околицю, він відразу заявив, що радо стане її провідником.

Юліян — вона не почула виразно його прізвища — був уроженцем того міста і Хуанта ствердила у думці, що вигляд його симпатичний і у розмові він приємний. Тимто і приняла без трудношів його пропозицію.

Два найближчі дні проминули їм у літаку. Хуанта бачила все, що хотіла, а тому, що Юліян заявив їй на самому початку, що нема в цьому містечку ані музеїв ані інших історичних будинків, то вони сходили з літака по околиці. Раз попали на бурю і мусіли заховатись у самотній лісовій хатині, де провели дві години. Такі дрібні події наблизили одне до одного. Хуанта відчувала щораз сильніше, що Юліян їй таки справді подобається і він теж знав уже, що вона йому не байдужа. Але вони ніколи про це не говорили. Все те, що вона робила, мало в собі своєрідний чар невинности, якогось настрою, що не мали сміливости переломити. Та коли вони його вже переломили, зробили це так, що все видалось їм просте і природне. Слова стали для них зайві. Коли вони розставались, то знали тільки свої імена. Юліян не питав про ніщо і Хуанта теж мовчала...

II.

Панна Дольорес Архуно, що студіювала у Парижі історію музики вислала своїм батькам у Ріу де Жанейру телеґраму, де повідомляла про свої заручини з паном Іверсом. Батьки річ ясна були цим дуже зажурені тому, що вони мали зовсім інші вигляди для своєї доньки. Тимто і рішили нашвидку, що мати Хуанта Архуно, мусіла вибратись якнайшвидше у подорож до своєї доньки.

Побоювання мами були виправдані. Наречений її доньки був зовсім симпатичним малярем, але для такого мистецтва мати не мала великої пошани.

„Якщо він за два роки мій пане, добється до чогось, тоді може..." так зачинила вона розмову з ним і взяла свою доньку Дольорес у подорож по Німеччині.

І трапилось так, що Хуанта зовсім випадково попала знову у те містечко, де колись, багато літ тому, пережила щасливі хвилини. Багато щастя не зазнала вона в подружі. Чоловік її, щоправда, був зразковий; ніколи за 18 літ спільного життя не мала вона з ним ніяких непорозумінь, але і не відчувала вона ніколи того, що зветься щастям, насолодою. І враз усе те минуле знову виринуло перед нею.

Коли Дольорес за ввесь час подорожі була в собі замкнута і відповідала тільки односкладовими словами, то цього вечора відкрила мамі своє серце і присягла, що ніколи не покине свого вибраного. Тоді мама відповіла їй меланхолійно, але рішуче:

— Моя люба дитино, найкраще ще трохи почекати.

— Отже ще може два роки?

— Може...

Вона поцілувала її ніжно в чоло і сказала:

— Ніхто ще не вмер від того, що почекав трохи.

На другий день ішов дощ і мама з донькою рішила піти до малого міського музею. У тихих салях не було ніодного гостя. Листопадовий дощ дзвонив тихо та одномантно в шиби і широкі салі виглядали ще якось сумніше, як звичайно. Поволі переходили вони від одного образу до другого. Нараз Хуанта здригнулася. Перед нею висів образ, досить у темних кольорах. На ньому видно було дівчину, що стоїть на леваді над потоком і дивиться кудись задумана в далечу. На образі не було нічого незвичайного.

З організаційного руху.

Дискусійний вечір в Чорткові.

Заходом Повітового Нар. Комітету УНДО в Чорткові, зокрема д-ра Івана Хичія, відбувся в Чорткові 26. м. м. дискусійний вечір на тему сучасної нашої політики в Польщі з відповідним рефератом посла д-ра Барана. Численні сходини місцевої інтелігенції, старшої і молодшої, відкрив сенатор д-р *Антін Горбачевський.* Потім посол д-р *С. Баран* у довшому рефераті зазначив різниці між політичною тактикою та політичною програмою, які наше громадянство часто мішає з собою, беручи за політичні програмові справи деякі тактичні потягнення політичного проводу, що їх диктують обставини та потреба виходу з тяжкого політичного положення. У зв'язку з цим посол д-р Баран обговорив подрібно домагання до уряду, які предложила йому президія Української Парлям. Репрезентації і яких здійснення домагається від уряду. Дальше д-р Баран торкнувся справи нашої молоді, передовсім інтелігентської, якої частина між іншим теж наслідком сучасного нашого невідрадного положення в Польщі опинилась у політичному підпіллі, якого болючою картиною є теперішній варшавський процес ОУН. На думку референта на цьому нашому відтинку треба негайної санації, витягнення з варшавського процесу відповідних висновків. Мусить їх витягнути у першу чергу сама молодь цілковитою ліквідацією ОУН та своїм приготуванням до конструктивної громадянської праці, яку досі вона у своїй значній частині цілковито нехтувала. Дотеперішня тактика підпілля, що терором та саботажами без позитивної творчої роботи старалася здійснити остаточну мету нації, оказалася недоцільною і дуже шкідливою для моралі самої молоді та спричинила нам великі шкоди, згадати хочби осінь 1930. р. Ця санація стоїть у тісному звязку з політичним відпруженням на польсько-українському фронті й нормалізацією політично-національних відносин на українських землях у Польщі. І саме в цьому напрямку працює провід УНДО й Українська Парламентарна Репрезентація і якщо їх заходи увінчаються успіхом, то настане й уздоровлення і цеї хорої частини нашого національного організму, якому імя — справа української інтелігентської молоді.

Над рефератом посла д-ра Барана розвинулася широка дискусія, що затягнулася поза 11-ту годину ночі. Численні дискутанти ставили запити й висували сумніви, що знаходили своє зрозуміле психольогічне оправдання у прикладах з практики життя, які вказують, що польське громадянство далеко ще не приготоване до т. зв. політичного відпруження, а не вказують на зміну теж і потягнення деяких органів нижчої державної адміністрації. Дискутантам відповів посол д-р Баран і признаючи рацію декому з них у характеристиці сучасних невідрадних відносин на польсько-українському відтинку, закінчив тим, що в нашому власному інтересі мусимо й дальше прямувати до політично-національного відпруження й нормалізації польсько-українських взаємин.

Большевицький посол протестує вдруге.

МОСКВА, 1. 1. ПАТ. Посол СССР в Уругваю вислав до уругвайського уряду другу ноту, де протестує проти закидів, які йому роблять, та домагається, щоб йому предложили конкретні факти і подробиці.

НОВИНКИ.

— **Футра, всякого рода, найвибагливіші,** поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 88—?

— **А. Дуфанець, Кравецька робітня,** виконує по знижених цінах мужеську гардеробу з матеріялів власника і поручених. Львів, Пасаж Миколяша. Тел. 287-41. 4—10

— **Найсмачніші і найдешевші вудженини** поручає Центросоюз. Крамниці: 1) **Ринок 2,** 2) **Личаківська 50,** 3) **На Байках ріг Глубокої,** 4) **Жовківська 175.** 9—15

— **Футра** від 140 зол. робить Карпяк, Лукасінського 4. 9—?

— **„Distinction", косметичний кабінет,** Коперника 42а, тел. 272-18, виконує всі косметичні заходи найновішими методами й апаратами. Артистична регуляція брів автоматично без болю. Крашення брів спеціяльними нешкідливими засобами. Апарат „Regenerateur", що відновляє клітини шкіри. — Новість: Еластичні опаски під бороду (на обвислий підборідок) і чоло, що не дозволяють дальше творитись зморшкам. Солідна праця. — Уміркованi ціни. Также концес. курси косметичні. 7—10

— **Якщо хочете** помогти „Рідній Школі", то потрібну Вам заставу столову й всяку посудину зі скла і порцеляни купуйте лише у **„Кераміці", під управою О. Онисько, Галицька 5, в подвірю;** якби всі громадяне у Львові купували скло і порцеляну у фірмі „Кераміка", то 600—1000 зол. місячно діставалаб „Рідна Школа".

— **Машини до писання і до шиття** всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломаґа — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 2—115

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 3. січня в год. 19-ій відбудеться у домівці Товариства при вул. Підвалля 7/І. відчит д-ра Каржинського С.: „Алергометрія, як метода ріжничкової діягностики при туберкульозі".

— **Старшина Кружка Р. Ш. ім. Бориса Грінченка** у Львові пригадує українському громадянству на Свят-вечерову свічку, яка традиційно повинна бути на столі в кожному українському домі на Свят-вечір. Її можна набути в Кружку Р. Ш. ім. Бориса Грінченка, Городецька 95. Окремо будуть розносити свічки уповажнені члени Кружка по домах за зложенням добровільних датків на ціли РШ.

— **Засідання Комісії старої історії України** при Історичній Секції НТШ відбудеться у четвер, 2. ц. м. год. 17, у Бібліотеці НТШ.

— **Українiка.** Загребський щоденник „Hrvatska Straža" ч. 298 з 29 грудня 1935 р. приніс довшу статтю п. з. „Značajni jubilej lavovskog metropolite Andriie Septyckoga" („Важний ювилей митр. Шептицького"). У статті подані важніші дати з життя Митрополита та заслуги для Церкви й культури українського народу.

— **Політичний бойкот супроти сіоністів.** На понеділковому засіданні міської ради у Львові радний проф. Біго зложив декларацію такого змісту: „У відповідь на протипольську демонстрацію жидівського національного клюбу, уладжену на засіданні міської ради 14. листопада 1935 р. у звязку з переіменуванням вул. Мурарської на вул. бригадієра Мончинського, польське коло радних проголошує проти жидівського національного клюбу політичний бойкот". Радний д-р Шморак, член сіоністичного клюбу, хотів дати на це якусь заяву, одначе президент Дрохновський не дав йому голосу. Наслідком того сіоністи покинули салю.

— **Нові „русскі" пресові органи в Галичині.** Саме появилося у Львові 1-е число місячника „Очаг" (Огнище), органу „русского" жіноцтва. Перед місяцем вийшов теж у Львові „независимый журнал молодых" під наг. „Наш Путь". Оба ті органи виходять у російській мові, при чому „Очаг" друкується в друкарні Ставропигійського Інституту, а „Наш Путь" у друкарні Яськова, який є одночасно його відповідальним редактором.

— **Звільнили 50 службовців.** З днем 1. січня звільнено із суспільної обезпечальні у Львові 50 службовців. Ті звільнення, наказані міністерством суспільної опіки, стоять у звязку з грошевими зловживаннями, які виконто в цій обезпечальні.

— **Гуцульщина в Парижі.** Заходом п. Рози Бейлі влаштовано в салі париського щоденника „Журналю" вечір, присвячений Гуцульщині. Наперед висвітлено фільму про Гуцульщину, опісля п. Роза Бейлі виголосила гутірку про країну, яку учасники вечора оглядали у фільмі, коментуючи поезію Гуцульщини та барвистість гуцульської ноші. Для кращого унаглядлення виступили на естраді пп. Старчинська і Генрієта Алявуан в оригінальних гуцульських строях. Вечір скінчився концертовою частиною. Розуміється, що увесь цей показ Гуцульщини пройшов крізь польську призму та під патронатом місцевої польської кольонії, зокрема амбасадора Хлаповського.

— **Вулиці коштом громади.** У звязку з рішенням найвищих судових інстанцій у правних спорах між громадою м. Львова і власниками нових домів щодо коштів уладження нових вулиць, интабульованих на гіпотеках тих домів, львівський магістрат рішив змінити дотеперішні будівельні приписи. Від тепер перше уладження нових вулиць буде переводитися коштом громади, при чому заінтабульовані вже тягарі мають бути з гіпотеки реальностей викреслені а доколані вплати зачислені на рахунок майбутніх належитостей.

— **Одна несподіванка в Татрах.** Українське населення сягає в західних Карпатах по північному боці кордону до ріки Дунайця, по Щавницю. На полудневому боці Карпат, за кордоном сягає українське населення ще дальше на захід, бо аж до самих Татр. Одно українське село, Остурня, влізло в самі Татри. В Остурні є й українська гр.-кат. церква (але церкви майже нічим не ріжняться назверх у Словаччині від інших святинь) і церковна гр.-кат. школа. На школі є словацький та український напис. Цей напис є великою несподіванкою для поляків, які в прогульках часто запускаються туди за кордон. Одна польська прогулька не могла несказ-

---

Дольорес пішла далі, залишаючи маму позаду. Хуанта мусіла зібрати всю силу волі, щоб не крикнути... Той образ... цеж була вона сама, така, як виглядала багато літ тому. Вона пізнала себе ще на підставі золотого ланцюшка, що його носила тоді на шиї. Глянула на підпис „Образ невідомої". Нарешті спитала Дольорес нетерпляче: „Мамо, чому ти не йдеш за мною?" Хуанта здригнулась

„Стрівай хвилинку... я зараз іду" — відповіла.

Після цього зайшла до дирекції музею, де був кустос і спитала про автора цього образу. Там довідалась, що артист цей помер іще [illegible] тому, зовсім молодою людиною і громада цього міста рішила його цей головний [illegible] купити для музею.

— Він був уроженцем нашого міста — говорив кустос — і це була головна причина, чому цей образ купили, бо нема там нічого незвичайного... молодець мав тільки талант...

— А хто ця молода жінка?

— Про цей його модель уже неодин ломав собі голову і нічого не видумав. Тут у нас не було таких екзотичних жінок... а молодий артист не мав грошей, щоб міг подорожувати.

Після хвилини додав:

— Гадаю, що це плід уяви. У ті часи всі дуже любили такий жанр

Хуанта подякувала і вернулась назад до музею За хвилину взяла доньку за руку і сказала їй:

— Коли ти справді любиш цього молодого [illegible]ця, то ти повинна вийти за нього... Не треба чекати... Завтра їдемо у Париж.

Дольорес поглянула на маму з недовірям.

Перекл. а. б.

що з дива вийти, як у Татрах може бути українська школа. Толкували напис: „церковна гр. кат. школа" на всі лади, врешті дали вияв своєї злости в україножерному „Іл. Курієрі". Дивні люди! **М. М.**

— **Охорона черепахи.** На основі розпорядку міністерства освіти черепаху зачислюється до тих звірят, яким на терені цілої Польщі належиться законна охорона. Розпорядок забороняє вбивати черепахи, ловити їх живцем, нищити їх яйця і т. п. Міністер освіти може тільки дати дозвіл ловити черепахи до наукових або годівельних цілей.

— **Громадські шкідники.** В коломийськім окружнім суді розпочався карний процес проти урядовців міського самоврядування в Заболотові. На основі акту обвинувачення громадський касієр Леон Рубін, писар Ляхович, оглядач худоби і шістьох міських сторожів допускалися довгі літа систематичних зловживань, наслідком чого містечко Заболотів потерпіло шкоди на грубі тисячі. М. ін. стягали ріжні оплати, накладали безправні грошеві кари і все те ховали до власної кишені. До розправи покликано 38 свідків, крім того відчитають зізнання 170 свідків.

— **Крадежі у Львові.** З хати Кляри Зелінгер при вул. св. Яцка 8. злодії вкрали столове сріб-ло вартости 210 зол. — З крамниці І. Рапапорта при вул. Городецькій 47 забрали товару за 680 зол. — У нотаря С. Навроцького при вул. Сакраменток 30 вкрали ріжних річей вартости 1.200 зол.

— **Самогубства у Львові.** До шпиталю привезли 22-літну студентку університету Анну Чосниковську, що скочила із другого поверху (при вул. Личаківській) на вулицю і поломила собі ноги та хребетний стовп. Причиною самогубства нервовий розстрій. — Вчора на стриху дому при вул. Пілсудського 6 запримітила одна з льокаторок тіло 59-літнього сторожа тієї камениці Андрія Дропи, що висів на шнурі, прикріпленім до поперечної дошки. Повідомлена про це поліція перевела слідство, яке виказало, що Дропа, який від 20 років працював у тій камениці, мав опінію чесної людини. Від кількох днів був поденервований. Причиною самовбивства були родинні непорозуміння. Дропа попав у розпуку, бо його діти не велися так, як цього він хотів.

— **За вбивство вояка в часі війни.** Окружний суд у Луцьку видав присуд на двох селян, що вбили польського вояка в селі Милуші підчас відвороту польської армії зпід Київа в 1920 р. Є це Пантелеймон Дзюма і Григор Войтюк, що пімстилися тим способом за реквізицію підвод. Убивство викрито перед кількома місяцями підчас меліораційних робіт. Дзюму засуджено на 15 літ вязниці, зменшеної на основі амнестії до 10 літ, а Войтюка на 12, зменшених на 8 літ.

— **Грабункове вбивство.** Торговець худобою Аврам Флякс із Миколаєва над Дністром вибрався перед кількома днями до Радилич і більше не вернувся. За два дні річка Колодниця викинула на беріг його тіло, що було змасакроване ножами до непізнання. Флякс став жертвою невідомих покищо бандитів, що вбили його й ограбили із 250 зол., які він мав при собі. Поліція є вже на слідах грабіжників.

— **Краєва хроніка.** У Войнилові арештовано трьох 19-літніх парібків, що впродовж останніх двох років допустилися кільканадцятьох крадіжей на суму понад 3.000 зол. — В Косові застрілився Маріян Ґайзлер, передовець граничної сторожі, з причини родинних невзгодин.

— **Обікрав дві церкви.** До церкви в Новиці пов. Калуш добувся в ночі Федь Василишин і не знайшовши у скарбоні ніякої готівки, вкрав кілька обрусів і інших церковних предметів. Опісля пішов до сусіднього Угринова Середнього, добувся також до церкви і вкрав 1.70 зол. Василишина арештовано.

— **Самогубство опереткової авторки.** Із Дунаю коло Регенсбурга добули тіло графині Марії Бінерт-Шмерлінґ, віденської аристократки й авторки оперетки „Теодора", яка після пятьох вистав зійшла з репертуару. Наслідком невдачі свого твору, в якого виставу вона вложила великі гроші, авторка попала в сильний нервовий розстрій і перед кількома тижнями пропала без сліду. Тепер показується, що вона кинулася в Дунай.

— **Райтерада совітської влади.** Совітський уряд оголосив розпорядок про приймання абітурієнтів до вищих наукових заведень і технічних шкіл у Совітах. Досі обовязувала заборона приймати до вищих шкіл особи, що не належать до трудової кляси. Тому непролетарі і т. зв. лишенці, що належали до давних управилеєних кляс, не мали до них доступу. Тепер центральний виконний комітет відкликав цю заборону і до вищих наукових заведень мають тепер доступ усі совітські громадяни, що зложать відповідні іспити.

— **На висоті 25.121 метрів.** З аерольогічної обсерваторії в Борисполі на Совітській Україні пустили недавно реґістраційний бальон системи проф. Молчанова без залоги. Бальон осягнув висоту 25.121 метрів, установляючи новий світовий рекорд. Досі піднісся був до найбільшої висоти 24.810 метрів теж совітський реґістраційний бальон з аерольогічного інституту у Слуцьку.

— **Пять кораблів замерзло** на Каспійському морі. Наперед опинилися серед леду два транспортові кораблі. З допомогою для них вибралися три сильніші пароплави, але й вони замерзли серед моря. На пятьох кораблях, яких леди можуть роздусити, находиться коло сотні людей. Загрожує їм голодова смерть, бо всі харчеві запаси минулися. Подібна доля постигла один корабель на Охотському морі, що опинився серед замерзлої води. Висланий на допомогу ледолом „Красін" теж замерз.

— **Пожежа на кораблі.** На голяндському кораблі „Таракан", що віз вибухові матеріяли, вибухла пожежа. Корабель містоти 8 тисяч тон находиться на Атлантійському океані і повною парою старається доплисти до англійського порту у Плімут. Портова влада приготовила все, щоби поспішити з допомогою загроженій залозі і взяти участь у гашенні пожежі, як тільки корабель явиться на овиді.

— **Сніговія над Атлантиком.** Як повідомляють з Ню Йорку, на Атлянтику біля північної Америки шаліє сильна сніговія, від якої згинуло кількадесять осіб. Шкоди, які вона наробила, йдуть на міліони. Одночасно панує сильний мороз.

— **Завалилася церква** в мадярській місцевости Фельзе-Чолька недалеко Будапешту. Сталося це підчас богослуження, коли в церкві находилися люди. З тріскотом завалилася стеля і серед зібраних настав великий переполох. Всі кинулися до дверей. Одначе священникові із проповідниці вдалося їх успокоїти, так що тільки чотири особи тяжко потовклися. Інші зазнали тільки легких потовчень.

— **Міст над Босфором.** Турецький уряд рішив вибудувати міст над Босфором, що лучив би Азію з Европою. Турецькі інжиніри при допомозі европейських фаховців виготовили вже пляни робіт. Міст буде довгий на 2.700 метрів і уможливить переїзд з Европи до Азії без пересідання. Ширина мосту обчислена на 21 метрів. Крім залізничого шляху мостом будуть переходити дві трамваєві лінії. Кошти будови преліміннують на 50 міліонів зол. На початку мосту по турецькому боці має станути памятник у честь теперішнього президента Туреччини, Кемаля Ататюрка.

— **Змарновані овочі.** Туреччина мала цього року величезну скількість помаранч і цитрин на експорт, але має за мало кораблів, щоби ці овочі вивезти на заграничні ринки. Як повідомляє турецька преса, міліони помаранч і цитрин кинули в Чорне Море в пристані Алянія.

— **Телевізійна стація в Берліні.** У телевізійній лябораторії центрального почтового уряду в Берліні наново урухомили телевізійну надаючу стацію Берлін-Вітлебен. Підчас радієвої вистави ця стація почасти згоріла. Тепер у можливо найкоротшому часі направили ушкодження. Нова телевізійна стація має назву „Павль Ніпков". Вона сповнить велику ролю в році Олімпіяди, коли то буде трансмітувати хід олімпійських змагань.

— **Конфіската маєтку.** Префект венецької провінції рішив відобрати одному землевласникові велику посілість, тому що не управляв її як слід. Це приносило шкоду інтересам провінції й стояло в суперечності з основами корпораційного ладу. Управу сконфіскованої землі переказали союзові хліборобів венецької провінції. У нас таке не в одному випадкові придалосяб.

— **Зріст жінок більшає.** Американський лікар Рід оголосив друком працю, що є доповненням [illegible] го про вплив раціонального відживлювання на зріст людини. На основі кількадесятьлітних дослідів д-р Рід доказує, що зріст сучасної жінки є пересічно від 6 до 10 цм. вищий, ніж тому 40 літ. На думку Ріда слід це приписати сприятливому впливові теперішнього способу відживлювання на нервову систему. Раціональне відживлювання зменшило нервові забурення у жінок, наслідком чого сучасна жінка розвивається нормальніше ніж у роках 1880-90.

— **Землетрус** дався чути в понеділок рано в Бадені, Надренії та Швайцарії. У всіх містах захиталися доми, одначе обійшлося без поважніших шкід. У Франції завалилися закопи в кількох копальнях. Переполохані люди покидали мешкання і хоронилися на вільних площах та узгірях.

— **Ріжні вістки.** Біля Ленінграду поспішний потяг із Москви наїхав на особовий, при чому згинули чотири особи. Катастрофу спричинив пяний машиніст поспішного потягу. — В Альпах скотилося знову кілька лявін, наслідком чого згинуло кілька осіб. — Біля Кормаранш у Франції впав літак, при чому пільот і пасажири погибли. — Окружний суд у Берліні засудив німця Кляфке на півтора року вязниці за зносини з жидівкою, у якої мешкав як субльокатор. — Біля індійського побережя затонув прогульковий байдак, на якому находилося 25 жінок з дітьми. Врятувалося семеро осіб. — В Букарешті у трамваєвому возі поручник Картуреяну застрілив свого товариша, пор. Муху. Причиною вбивства була одна жінка з румунської аристократії. — На залізничій лінії Зальцбург—Інсбрук зударилися два потяги, причому обі машини розбилися і 10 пасажирів є тяжко ранених. — Чеську спортову рекордистку Зденку Ковбкову признано урядово жінкою, якою зацікавилася тепер військова влада. — У Зл. Державах Північної Америки було минулого року 20 самосудів на мурипах.

ДИВОГЛЯДИ.

РЕВОЛЮЦІЙНЕ МАСЛО

Один із наших передплатників прислав нам 143. ч. „Штандару Польского", що є одночасно „Ґазетою Рибніцкою", бо виходить у Рибніку. Після статті про 2.000-ліття народин Горація є там друга, не менше наукова стаття п. з. „Не купуйте українського масла!" Читаємо там м. ін.: „Загально відома у Малопольщі річ, що не невинне українське масельце займає почесне місце серед джерел, з яких ворохобники зпід знаку Ґонти та Залізняка черпають свої фонди". — Жаль, що редактори „Штандару" не знають, що навіть корови, яким „Маслосоюз" завдячує своє масло, беруть участь у революційних організаціях.

ЧОМУ БЕНЕШ СТАВ ПРЕЗИДЕНТОМ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ?

„Лідове Новіни" повідомляють, що населення місцевости Карльова Весь вирішило ще перед виборами президента в Чехословаччині, що президентом треба вибрати д-ра Бенеша. На спеціяльних зборах, які скликав місцевий парох, щоб передискутувати цю справу, устійнено, що д-р Бенеш з таких причин повинен стати президентом: 1) має імя Едвард, є це імя дуже популярне в Англії; 2) називається Бенеш, а це подібне до „бене", що в латинській, французькій, італійській та еспанській мові значить „добре".

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 2. I. год. 8 веч. Аб 6. „Пригода в Ґранд Готелю“ з I. Кульчицькою.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Останній отаман Аннєнків“.
АПОЛЬО: „Лодия на фронті“ з Димкою.
АТЛЯНТИК: „Кохаю всі жінки“ з I. Кєпурою.
ВАНДА: „Забавка“, „Пані та шофер“.
ҐРАЖИНА: „4 і пів мушкетерів“.
КАСИНО: „Анна Кареніна“ з Ґретою Ґарбо.
КОЛИСЕЙ: „Молоді орли“ та ревія.
КОПЕРНИК: „Весела розвідка“ та Боксерський меч Макса Бера з Дж. Люїсом.
МАРУСЕНЬКА: „Напад на Конго“.
МІРАЖ: „Баль у Савої“, ревія „Як бавляться у Львові“.
МУЗА: „Ти ввесь мій світ“.
ПАКС: „Острів скорбів“.
ПАЛЯС: „Любовні маневри“.
ПАН: Секвой і додатки.
РАЙ: „Веселий ювилей Мікі Мавс“.
СОНЦЕ: „Жовтий князь“, ревія „Сватання на рати“.
СВІТ: „Веселий ювилей Мікі Мавс“.
СТИЛЕВЕ: „Під гарячим небом Аргентини“ і ревія.
ТЕНЧА: „Весела вдова“ та Хор і балалайки.
ТОН: „Ти ввесь мій світ“.
УТІХА: „Черли графині“ та ревія.
ХИМЕРА: „Наше сонічко“ (Шерлі Тємпль).

Закордонне радіо.

Четвер, 2. січня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Секстет г-моль Камілія Горна (перше виконання), 19.30 Легка музика, 21.10 Вес. авд., **Братислава** (298,8) 19.30 Спів, **Мор. Острава** (269,5) 17.30 Пісні, 18.10 Нім. авд., — муз., спів, **Праґа** (470,2) 17.15 Сучасна форт. музика, 19.30 Скрипка, 20.25 Концерт орх., **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 18.00 Театр Уяви, 20.30 Авд. для дітей, 21.00 Спів, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 21.30 Нар. пісні, 17.00 Спів. ресіталь, 11.30 Концерт орх., 20.00 Концерт Панча Владігерова, **Берлін** (356,7) 19.00 Вес. мельодії, 20.45 Клясична музика, **Кенігсвустергаузен** (1571) 16.00 Концерт, 18.00 Солісти (спів, музика), 22.30 Нічна музика, **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Німецька музика в Японії (муз., спів), 18.30 Танц. музика, 20.10 Мельодії світа, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 12.30 Солісти — муз., спів, **Будапешт** (549,5) 17.30 Сольо на тароґато, 19.30 Опера, 22.35 Циг. музика, **Мілано** (221,1) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, 20.30 „Ернані“ оп. Вердія, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.15 Солісти, 20.30 Симф. конц.

Пятниця, 3. січня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Легкий концерт, 17.30 Твори Реґінґа, 19.30 Старонім. нар. пісні, 20.30 Концерт симф. орх., 22.10 Вайнберґерові мельодії — музика, спів, **Братислава** (298,8) 17.00 Флет, 19.00 Концерт, 20.10 Оп. арії, **Брно** (325,4) 20.10 Моравські нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 17.00 Дитячі пісні, 17.40 Мад. авд. — у муз. частині: Спів. ресіталь Остапчук-Науменкової, **Мор. Острава** (269,5) 17.00 Нар. пісні, **Праґа** (470,2) 16.10 Сальон. музика, 17.20 Квартет е-дур Вальді, 29.15 Форт. ресіталь, **Париж** (1648) 17.00 Чеська камер. музика, 18.30, 19.30 Концерт, 21.45 „Ля Бернез“ оп. Месаджера **Білгород** (437,3) 11.00 Концерт, 18.00 Танц. музика, 20.00 Флет, 20.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 14.15 Про кохання співає скрипка, 16.30 Двофорт. твори, 19.00 Легка музика, **Кенігсвустергаузен** (1571) 18.00 Солісти (форт. альтівка), 21.00 Військ. марші, **Кельн** (456,9) 10.10 Концерт солістів, 20.15 „Фридрих Вільгельм фон Штойбер“ оп. в 1. дії Булєліяна, **Ляйпціг** (382,2) 13.15 Нар. пісні й танки, 16.00 Брамсова соната на клярнет і форт., 17.00 Концерт, **Мінхен** (405,4) 16.10 Соната с-дур Шуберта, 21.30 Кабарет, **Будапешт** (549,5) 12.05, 13.30 Циг. легка музика, 17.30 Із форт. програми, 19.30 Цимбали, 21.30 Концерт оп. орх., **Мілано** (221,1) 11.30 Легка музика, 20.30 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 17.20 Солісти (скр., форт.), 22.15 Танц. музика.

Львівське радіо.

Четвер, 2. січня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт, 13.00 Концерт орх. 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Пісеньки в супр. форт., 16.00 Гутірка Старого Доктора про „Попелюшку“, 16.15 Ваз: Соната г-моль на скр. з гр. пл., Концерт а-моль на скр. в супр. орх. з гр. пл., 16.55 Колядки, 17.05 Срібний диск для сірої авдиції, 17.20 Популярні твори Сібелюса — камер. орх., 17.50 Про кн. Джелюсіка „Кромвел“, 18.00 Форт. ресіталь, 18.30 Перший конкурс сільських півкольоній, 18.40 Турист. інформатор, 18.15 Бетовенові сонати з гр. пл., 19.00 Історія звуковика, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 20.00 Танк. музика, 20.45 Веч. денник, 20.55 Протилет.-газ. оборона, 21.05 Театр Уяви: Бідна молодість, 21.35 Пісні Кароля Шимановського (Корвін - Шимановська сопр.) в супр. форт., 22.10 Гайднові квартети, 22.30 Легка музика з гр. пл.

Пятниця, 3. січня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Концерт камер. орх., 13.00 Ріжні колядки з гр. пл., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з гр. пл., 13.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Йосиф Шімід із гр. пл., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для дітей: У клюбі вуличників, 17.00 Народини польської преси, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Спів у супр. форт., 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Смичк. квінтети, 18.30 Програм. скрипька, 18.45 Спів. ресіталь Гейхана (барит.) в супр. форт., 19.00 Літер. анекдоти, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студіїв розмовляє зі слухачами, 20.00 Симф. концерт; у перерві: ок. 20.50 Веч. денник, Із сучасної Польщі, 22.30 Танк. музика.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 1-го січня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

кг.	масла десерового бльокового без опакування	2·53 зол.
1 кг.	масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50 „
1 кг.	масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по	2·60 „
1 л.	молока від 28. XII. 1935	0·15 „
1 л.	сметани	0·75 „
1 к.	яєць	5·40 „

Тенденція на масло, сметану і яйця слаба, на молоко звижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 31. XII. п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахоубійні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Цьогорічні курочки 1. кл.	0·95 зол.
Однорічні, товсті кури 1. кл.	0.90 „
Цьогорічні когути 1 кл. до 1·20 кг.	0.90 „
Товсті качки 1. кл.	1.— „
Товсті індики 1. кл.	1.— „
Товсті пантарки	1.00 „

Кури, качки, індики, пантарки приймає в кожній кількости.

Птицю не годовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, гречану муку, просо, ячмінь та овес.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

На Рідну Школу зложив Вп. д-р Вол. Бабій, стоматольоґ-дентист у Львові, 25 зол. замісць вінця на могилу Батька, бл. п. д-ра Михайла Бабія, адвоката у Львові. 897